

fyldestgørende redegjort for i sit Indlæg her; jeg kan ganske slutte mig til hans Betragtning. Hvis de Konservative vil være med til at vedsætte en saadan ny Tjenestemandslov i Løbet af saa kort Tid, saa er hele Stillingen jo klar — saa faar Venstre i det væsentlige, hvad det vil. Men det forekommer mig, at det vilde være daarlig konservativ Politik at tage Sagen saaledes; det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Ulrichsen har ganske Ret i, at det baade af moralske og af saglige Grunde vil være hensigtsmæssigt, at Arbejdet for Tilvejebringelse af en ny Tjenestemandslov tages op hurtigst muligt, men at den ikke bliver gennemført før i Løbet af et Aar, og at man indtil da nøjes med foreløbige Reduktioner, om jeg saa maa sige a conto Forskud paa det, der skal komme.

Dette vilde i mine Øjne være fuldt forsvarligt, saglig forsvarligt, og det vilde være et Udtryk for den fairness, som ikke mindst vi Konservative skylder en Klasse, hvis samfundsmæssige Betydning er saa indlysende — ja det ærede Medlem Hr. Pinstrup ryster paa Hovedet — (*Pinstrup*: Nej!). Det forstaaer jeg saa godt; jeg husker saa udmærket, at det ærede Medlem Hr. Pürschel i 1922 under Finanslovbehandlingen bebrejdede det ærede Medlem Hr. Pinstrup, at han havde grumme ringe Forstaaelse af Tjenestemandsstandens Betydning for det danske Samfund, og deri er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Pürschel. Venstre gaar jo her den Vej, som det følgende Forbillederne fra 1922—23, daarligt kan undgaa at komme ind paa, nemlig at skære den tykkeste Rem af den Del af Befolkningen, som ikke har nogen politisk Interesse for Venstrepartiet selv. Men det er jo andre Synspunkter, der gælder for en konservativ Betragtning, og der er navnlig det Synspunkt, som Venstre fuldstændig overser, nemlig hvilken umaadelig Betydning Intelligensarbejdet har i Centraladministrationen. Derfor var det saa rigtigt, at det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen gjorde opmærksom paa, at dette Lovforslag paa væsentlige Omraader er socialistisk. Det er socialistisk efter sit Indhold, og det er arbitrært i sin Form. Det gælder med Hensyn til de øverste Tjenestemænd i Administrationen, og det gælder med Hensyn til de gentagne Forslag om Forsørgertillæg, som allerede den højtærede daværende Statsminister havde fremme i 1923, og det gælder ogsaa med Hensyn til Forenklingen ved Reduktion af Personellet, som den højtærede Regering endnu slet ikke har taget op paa effektiv Maade.

Der vil efter min Formening ikke være det mindste i Vejen for at naa det store finanspolitiske Endemaal, som den højtærede Regering har sat sig, og som jeg Gang paa Gang har hævdet er fuldt berettiget, nemlig en Reduktion paa ca. halvt Hundrede Millioner Kroner paa Statsudgifterne, selv om man udstrækker dette Reformarbejde over to Aar i Stedet for over to Maaneder. Der kan meget vel ved Forhandlinger med Tjenestemændene, utvivlsomt i hvert Tilfælde, hvis man afventer Pristallet, opnaas væsentlige finansielle Reduktioner paa dette Omraade i Løbet af indeværende Aar og dernæst — uden at gøre Tjenestemændene mindste moralske Uret, uden at vise mindste Mangel paa fairness overfor Tjenestemandsklassen — i Løbet af det kommende Aar foretages en saadan Reduktion, at Enderesultatet — ikke just de 28 Millioner paa dette begrænsede Omraade —, men det samlede Enderesultat, bliver i det væsentlige det samme, som den højtærede Statsminister er gaaet ind for, og som jeg ubetinget slutter mig til. Jeg kan ikke forstaa, hvorfor Kravet om de 28 Millioner — det synes jo at være den højtærede Finansministers paa ny gentagne Betragtning — skulde være ufravigeligt, det maa dog være det finansielle Enderesultat, som er det afgørende. Og for at dette Enderesultat, som jeg anser for nødvendigt, kan naas — og naas paa en saadan Maade, at der ikke gøres Uret og ikke begaas Vilkaarlighed hverken i den sociale Lovgivning eller paa dette Omraade —, er det, det konservative Folkeparti maa sætte ind.

Paa disse Nedskæringsomraader er det i Virkeligheden, Konservatismens politiske Evne i den foreliggende Situation skal staa sin Prøve, ikke i det Spørgsmaal, om man kan faa aflokket Venstre regeringen nogle midlertidige Krisetoldlove med nedadgaende Toldsatser for nogle af vore sletteste og daarligst organiserede Industrier. Nej, det afgørende er den Indsats, som det konservative Folkeparti gør paa Nedskæringspolitikens og Skattepolitikens Omraade. Thi skal det Maal naas, som den højtærede Statsminister har sat sig: at genskabe et sundt og konkurrencedygtigt dansk Erhvervsliv, er det en bydende Nødvendighed at faa ikke alene denne store Nedskæring paa Finansudgifterne, men ogsaa en Skatteomlægning afpasset efter Erhvervslivets nuværende økonomiske Tarv. I mine Øjne er det paa disse to Omraader, det konservative Folkeparti skal staa sin Prøve. Og som jeg allerede har sagt, er det for saa vidt ogsaa her, den højtærede Regering skal vise,